

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)

יולי 2024

דבר העורכת

לאחר הפסקה בת כמה חודשים, מתחדש העלון וזוכה להתרעננות ולגוון חדש.

התקיים סקר עליו ענו רבים. מה למדנו ממנו? נשתף בדברים העיקריים:

ככל שעולה הגיל, עולה גם אחוז הקוראים. מבין העונים, רבים קוראים את העלון כולו או את מרביתו. אחוז נמוך יותר רק מרפרף, ומעטים מבין העונים על הסקר אינם קוראים אותו כלל. כל "האפשרויות" נכונות.

הסקר אישש שיש בקהילה צורך במוצר הנקרא "עלון קיבוץ".

המשיבים התייחסו לתכנים שהיו רוצים לקבל בעלון. מרביתם ביקשו לקבל מידע משקי ועדכונים מהנעשה בקהילה. כמו כן עלה רצון להיכרות עם משפחה. רבים מהעונים על הסקר רוצים שהעלון יציף סוגיות חברתיות-פנימיות, רק שבנושא זה אני מתקשה להשיג כותבים. ואמשיך גם הלאה, כי בעיני זוהי התרומה החשובה של העלון; לאפשר עיסוק בסוגיות רגישות או כואבות, ולהתעמק בהן, מה שלא ניתן לעשות בפלטפורמה דיגיטלית אחרת.

מהחודש הבא יתווסף לעלון מדור חשיפה של עסקים ויזמויות בקיבוץ.

כמו כן מקווה שיתחדש המדור "בתים פתוחים" (אותו כתבה **דליה יפה ז"ל**). בתי אב שישמחו לפתוח את ביתם להיכרות ושיתוף – מוזמנים לפנות אלי. אם תהייה היענות – תהיה גם מי שתבקר ותוציא לאור. ובעלון הבא יהיו גם מפגשים והיכרות עם אנשים שחיים בקהילה, או עובדים בה.

ומה בעלון

מידע משקי, בטחוני (בעבר ובהווה), מדור טבע חדש, חינוך, ספורט, ימי הולדת, אנקדוטות מחיינו ודברים לזכר נפטרים. נפתח בשיר ונסיים בתשבץ.

מנוי גינת, רכזת צעירים, הגיע המידע הבא, שנברך בברכת הדרך את היוצאים והשבים:

זוהר הרצוג השתחררה ביולי

נבו רבין נכנס לקבע במאי

מאור עדי השתחרר ביוני וכרגע ממשיך במילואים

ואם החסרנו מישהו – עדכנו את נוי ונתקן.

קריאה מהנה

עלון מס. 2 בשנת 2024, מס. 2292 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אביבית נפתליס / אורי קלס / אוקסנה יובסוקוב / אלה מורגן פרג
גדי ורולקר / גלי אשכנזי / דרור סגל / יפתח רונן / כלנית מלכין / מליסה הארון גופר
נועם יחיאלי / נעמה קול / עידו גופר / ענת שורץ / שלמה גלזר / תומר מורגן
חוגגים יום הולדת עגול: עדי פירדמן / עמרי סגל / שי ורדי

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה
תמונות: דרור סגל / עידו גופר / פרטיים / תומר מורגן / תרבות
תודה מיוחדת ליהודית אייל על ההגהה

עורכת: סמדר יחיאלי
עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

יולי 2024

אני בית – כלנית מלכין

אני יודעת לתכנן בתים

אני יודעת למקם את השמש שלא תשרף, רק תחמם

שהחלונות יכניסו אור עד שעה מאחרת שלא תצטרכי להדליק את החשך

שהמטבח כמו הלב לא יהיה קטן מדי שלא תלכי בו לאבוד

שחלון חדר השנה שלך ישאר וינשף רוח על הסיוטים בלילה

ושבחרף ישמר עליך כשאת שוכבת במטה כמו מלה על לשון שאסור לה לצאת

במשך השנים בהם אני עובדת מול אנשים שבונים / משפצים
את ביתם אני נחשפת לסיטואציה המרתקת של אדם מול ביתו.
מה חשוב לו, על מה הוא מוכן לוותר, ועל מה לא יתפשר לעולם, כולנו.
הגנה, נוחות, יופי, ולעיתים גם אנשים שלא מכירים את עצמם בביתם.
אני מקשיבה, ומתבוננת. ככה לומדת גם את עצמי. בהשראת בית.
משם אני שואבת את השראתי. לאמנות שלי, לשירה שלי ולעבודות
הגרפיקה שלי.

דיווח מיפתח רונן – רכז משק ותשתיות

לחברי ניר דוד שלום

לקראת מחצית שנת 2024, אני מבקש לעדכן ולספר על סיכומי שנת 2023, ועל המתרחש בשוטף במשק, בתשתיות ובחקלאות.

ענפי חקלאות:

ענפי החקלאות (גד"ש-מטעים, מדגה) סיכמו את שנת 2023 כשנה טובה מבחינה כספית ומקצועית.

חקלאות הצומח: השיגה תוצאות שיא של חמש השנים האחרונות, זאת בזכות שנת יבולים טובים ומחירים טובים לגידולי השדה: עגבניות, חיטה, תירס וירקות אחרים. למרות שנה חלשה במטעי המנגו, תרומה של מטעי התמרים (פרי ולולים) ושל מטע הליצי'י שהניב לראשונה יבול משמעותי – סייעה בידנו להשיג את התוצאה הטובה מאוד כנ"ל.

מדגה: ב- 2023 נהנינו ממחירים טובים לחלק מסוגי הדגים (בעיקר קרפיון, באס וברמונדי) ומהקטנת הוצאות מסוימת כדי לסיים שנה רווחית (רווח משמעותי) לראשונה מאז 2019. תמיכות המדינה בגידול דגי איכות (ברמונדי, באס – אצלנו) שנכנסו לתוקף השנה, יחד עם התמיכות הקיימות עד 2026 בדגים הרגילים (אמנון, בורי, קרפיון) מסייעות לנו באופן משמעותי, אך אנו נדרשים לקבל החלטות "ליום שאחרי". אומנם כמויות האמנונים שאנו משווקים נמצאות בירידה, וכמותם של דגי האיכות בעליה – אבל מצב בו דגי הבסיס יהיו ללא תמיכה, הינו מצב שיקשה עלינו להתמודד עמו והנושא מעסיק אותנו באופן אינטנסיבי.

אירוע משמעותי נוסף ב- 2023: מכרנו את קווי הדגים הגנטיים פרי עבודת פיתוח רבת שנים של **ערן להב**. הגענו למסקנה שבשוק במדינת ישראל ובכוחותינו המוגבלים, לא נוכל לפתח את הקווים האלו מעבר למה שכבר הושג, לפיכך, מכרנו את הידע ולהקות הורים, ליזם ישראלי הפועל במזרח ומתכנן לפתח את גידול הדגים האלו להיקף מסחרי משמעותי. ערן להב ממשיך ללוות את הפיתוח המקצועי ואנו מאחלים ליזם ולערן – הצלחה.

לגבי שנת 2024:

- ❖ גידולי השדה: יבולי החיטה היו טובים, אבל מחירי החיטה ירדו משמעותית לעומת שנה קודמת. באבטיחים – בחלק מהשטחים הצלחנו לקטוף במועד של מחירים טובים, אולם בעיות כוח אדם וטמפרטורות גבוהות במועד שיועד לקטיפת החלקה האחרונה, הביאו לכך שנטשנו אותה והפעלנו ביטוח שיפצה על ההוצאות. החלקות המוקדמות פדו מחירים טובים ויבולים טובים ואנחנו מצפים לרווח מגידול זה. שטחי העגבניות הניבו יבולים יפים, למרות החום הגדול בחודש יוני.
- ❖ מטעים: מטעי המנגו והליצ'י נראים מעולה – עמוסי יבול, ונקווה שנוכל להביא מספיק קוטפים לעונות הקטיפה ושהשוק ידע לקלוט את כל היבול (עיקר הדאגה הינה לגבי המנגו – המלחמה וניתוק השוק של עזה חסמו ערוץ שיווק משמעותי (כ- 15% – 20% מהיבול בארץ) וגם התמונה לגבי הייצוא מעוררת דאגות.
- ❖ מדגה: הרבעון הראשון הסתיים על פי התוכנית, אבל בחודשי הקיץ יש לנו מחסור בדגי אמנון ובורי ואנחנו צופים שיווק חלש עד שיצאו דגים מגידול עונת 24 שיגיעו לגודל הנדרש. מחירי המזון הנמוכים יחסית, וניהול קפדני של ההוצאות אמורים לסייע לנו לצלוח את התקופה הקשה, אך התחזית לשנה זו, הינה של ירידה ביחס ל- 2023.
- ❖ פיתוח שטח – הזרמת מי מעיינות ל"נחל עמל קדום": רשות הניקוז מקדמת בימים אלו, בתיאום מלא איתנו, תכנית במימון מלא של הרשות ובמסגרתה – התעלה שבין מאגר טיון למאגר תל שוק, המשמשת היום לניקוז, איסוף ומחזור מי בריכות הדגים, תוחלף בצינור ומערכת שאיבה. בתעלה עצמה יוזרמו מי מעיינות (מליחים) המוזרמים כבר היום בתעלה בין שטח מסילות וניר דוד, ולמעשה יאריכו את התוואי בו זורמים מים נקיים, דבר שיאפשר פיתוח נוסף של אזורי נוף וטיול בשטח הבריכות.
- לסיכום סקירת החקלאות: שנת 2023 הייתה שנה טובה מאוד מבחינה מקצועית וכלכלית, הקיבוץ ייחנה מתוצאות אלו בחלוקת הרווחים הקרובה. בשנת 2024 יש לפנינו אתגרים לא פשוטים וכנראה לא נוכל לחזור על תוצאות 2023, עם זאת, צוותי הניהול והצוות הקבוע שלנו הינם טובים ויציבים, ועושים את מלאכתם נאמנה, כך שאני מאמין ביכולתנו לסיים גם שנה זו, בתוצאות טובות, תחת המגבלות החיצוניות אשר אינן בשליטתנו.

תשתיות ועוד:

חשמל סולארי: הפעלנו בשנה שעברה מערכת קרקעית בהספק מותקן של 2.0 מגוואט. המערכת מוגבלת ביכולת ייצור החשמל שלה בגלל שחח"י אינה עומדת בהתחייבויות שלה לקליטת חשמל סולארי. כדי לפתור את הבעיה הזו וכדי לייצר הכנסה נוספת לקיבוץ, חתמנו על הסכם להקמת מערכת אגירה של חשמל במתח גבוה בשטח הקיבוץ. כפי שדווח בזמנו, המערכת שנמצאת היום בהליכי תכנון ורישוי תותקן בשטח צמוד למערכת הקרקעית ותקלוט חשמל מהרשת ומעודפי הייצור הסולארי. זה יאפשר למערכת הקרקעית להפיק תפוקה מלאה בכל ימות השנה. לניר דוד מובטחת הכנסה קבועה ממתקן האגירה, ופוטנציאל לתוספת בגין רווחים. אנו מקווים שהמערכת תוקם ותחובר לרשת המחלק, עד סוף שנת 2024.

עמדות טעינה לרכב חשמלי: הוקמו ומאפשרות טעינה לבעלי רכבים חשמליים מהקיבוץ (בתעריף מוזל) ומחוצה לו.

גנרטור: בחודש אפריל התקנו במרכזיה C (ליד בית משפחת להב) גנרטור מושתק שאמור לפעול בחירום ולהזין את כל האזור שמדרום לנחל האסי, בזמן הפסקות חשמל.

תקשורת: לצערנו, טל דפנא שניהל את מערך התקשורת בניר דוד בשנתיים האחרונות, ושירת אותנו במסירות, במקצועיות ובאדיבות לכל דורש, הודיע על רצונו לצאת לדרך חדשה. אנו נערכים להחלפתו במהלך חודש יולי ומאחלים לו הצלחה בכל דרך בה יבחר.

בית תרבות: השיפוץ נשלם באביב השנה והמבנה נמסר לקהילה. תקציב הפרויקט מתחילת הדרך כולל: פינוי ההריסות וניקוי המבנה, תכנון השיפוץ על כל פרטיו, ביצוע עבודות הבניה ופיקוח עליהן, רכישת ריהוט (מושבים וציוד לחדרי העזר), מערכת במה: תאורה והגברה, תוספת עבודות נלוות בספריה ובמועדון (לשעבר חד"א תיירות). כל אלו הסתכמו בעמידה כמעט מלאה בתקציב (חריגה של כמה עשרות אלפי ₪) אשר מומן ב- 75% מכספים שהתקבלו מחברת הביטוח והיתרה מכספי הקהילה. בהחלטות צוות תיאום, איתרנו מקורות כספיים פנימיים שאפשרו לקהילה לממן את הנדרש ללא לקיחת הלוואה שתוכננה, כך שיחסכו לנו תשלומי ריבית משמעותיים שהיינו אמורים לשלם בשנים הבאות.

מבחינת היערכות קדימה:

- ❖ אנו עוסקים כל העת בתכנון וביצוע ההשקעות בפיתוח ענף חקלאות צומח – בקרוב נבצע הרחבה של מטע הליצי' על ידי "ריווח" העצים הקיימים שניטעו מראש בצפיפות כפולה: נוציא כל עץ שני והוא יינטע מחדש בשטח חדש, כך שהשטח יגדל פי שניים ל-120 דונם.
- ❖ ענף המדגה שהגיע בסוף 2023 ליציבות פיננסית, בוחן כל העת אפשרות לקבלת מענקי השקעה לפיתוח מתקני הייצור. כמו כן הוחלט השנה על החלפת טרקטור בן 33 שנה בטרקטור חדש – רכישה ראשונה אחרי שנים רבות ללא חידוש הצי המתבגר.
- ❖ מיצוי הפוטנציאל לייצור חשמל סולארי, על ידי הפעלת מתקן האגירה.
- ❖ המשך פיתוח ושיפור תשתיות חשמל ותקשורת.
- ❖ השלמת פיתוח שכונת הכרם, וקידום תכנון שכונת התמרים הדרומית.
- ❖ כל אלו נוסף, כמובן, לפיתוח נירעותק ותיירות ניר דוד.
- ❖ שימור והגדלת יתרות פיננסיות המיועדות למטרות שונות על פי החלטות הקיבוץ: על פי החלטות ההנהלה אנחנו מחזיקים יתרה משמעותית של כספים, המיועדים לאירועים בלתי צפויים, או כאלו שצפויים (קרן האסי, סגירת שומות מס הכנסה לשנים קודמות) אבל איננו יודעים את היקפם הסופי. יתרות אלו מופקדות בפיקדונות סולידיים נושאי ריבית, למעט חריגה אחת: 1.0 מיליון ₪ שהעברנו בתחילת ינואר לקרן לסיוע למשקי הנגב המערבי, יוזמה של הארגונים הקיבוציים וקרן בת עשרות מיליוני שקלים אשר נקראה על שם אבשל הרן – חבר בארי שנרצח ב-7.10 ועידן רז, בן עין המפרץ שנפל באותו יום בקרב, בהגנה על קיבוץ בארי. כספם של הקיבוצים התורמים הועמד לקרן ללא ריבית ומשמש בימים אלו שורה של קיבוצים, אשר פנו לקרן ונעזרו בה לחידוש פעילותם הכלכלית, לאחר האסון שפקד אותם באוקטובר 2023.

לסיום דברי, אני רוצה לומר מספר מילים ולציין את העובדה שבתחילת שנה זו, **שאול גולומב** פרש מתפקיד יו"ר כלכלי של הקיבוץ. ברור כשמש, שאיני צריך לספר לחברי ניר דוד על תרומתו ופועלו של שאול למען הקיבוץ בעשרות שנים בהן נשא בכל תפקידי המפתח בניר דוד. עבורי היה שאול תמיד: אוזן קשבת, אוצר של ניסיון חיים ותבונה פשוטה ושורשית, של הדבר הנכון לעשותו. גם כשראה לנכון לבקר אותי, שאול תמיד עשה זאת באופן מכבד וקשוב. מעבודתנו יחד במשך 4 שנים, אני מלא הערכה לשאול האיש ולשאול יושב הראש. ברצוני לאחל לשאול, בריאות ומזור.

יפתח רונן

"לפקודה תמיד אנחנו"

קרוב לעשר שנים ממונה גדי ורלוקר על הביטחון בקיבוץ, תקופה סוערת ורבת אתגרים. ראיון שהוא סיכום ביניים, מאת שלמה גלזר

גדי ורלוקר (בן 56, נשוי לגליה ואב ל-3 ילדים, ובן נוסף, מאומץ, שהצטרף למשפחה לפני כשלוש וחצי שנים, "אבל בן משפחה לכל דבר ועניין", כהגדרתו), מזוהה אצלנו עם ביטחון. לפני 10 שנים הוא בכלל לא ידע שהוא כזה.

בואו נתחיל מהתחלה. גדי נולד בזיכרון יעקב, לקיבוץ הוא הגיע כבמב"ח בניר עותק שם עבד שנתיים וחסף לטיול הגדול בעולם. במהלך השנתיים האלו הוא גם הכיר את גליה ברייר (בשלב ההוא זה עוד לא היה מחייב). אח"כ הגיע טיול ארוך בארה"ב ובדרום אמריקה, אליו הצטרפה גליה, שם מוסד הקשר.

אח"כ הגיעה תקופה של עיסוקים שונים ומשונים, בהם: קב"ט של מלון דן קיסריה, עיסוק ביצוא פרחים, ולפני שחזרו לקיבוץ וגם בשנים הראשונות בו, היה לו עסק עצמאי להקמה ואחזקת גינות. גדי וגליה חזרו לקיבוץ לפני כ-15 שנים והקימו את ביתם בהרחבה, שם המשפחה גרה עד היום. "את התפקיד הרבש"צ הציעו לי מספר פעמים וב-2015 החלטתי לקבלו, בשילוב עם הגינון. עם הזמן, נושא הביטחון השתלט לגמרי על החיים והוריד את העבודה בגינון כמעט לגמרי."

תפקיד הרבש"צ ברוב הישובים מוגדר כחצי משרה וכך הוא מתוקצב ע"י משרד הביטחון. אצלנו הקהילה משלימה את היקף המשרה למשרה מלאה בשל צרכי התפקיד והעומס שהוא מטיל על ממלא התפקיד.

"בניר דוד", הוא נזכר, "אף פעם לא היה ממש רגוע, האסי תמיד משך מבקרים לא רצויים, היתה תקופה שהיו הרבה גניבות, אח"כ היתה המחאה סביב "פארק המעיינות". משעמם לא היה אצלנו, רק שהציבור היה פחות מעורב.

עם כניסתי לתפקיד, הצבתי לעצמי מטרה להקים כיתת כוננות מצוידת ומקצועית בעיקר כמענה לבעיות אזרחיות כמו שריפות או חלילה רעידת אדמה. בהתחלה כולם אמרו לי: "אין סיכוי, חבל לך על הזמן, רבים ניסו לפניך." לשמחתי שנה אחרי שקיבלתי את התפקיד **אשר אינדיך** השתחרר מצבא הקבע, הצטרף אלי ולקח על עצמו את תפקיד יו"ר צוות צח"י. יחד הסתערנו על האתגר, בנינו כיתת כוננות, הוצאנו צוותים להשתלמויות מקצועיות ורכשנו ציוד. מבחינה ביטחונית אלו היו שנים רגועות, כך שהפוקוס היה על מוכנות אזרחית. בהקשר הזה זכורה לכולם השריפה בבית התרבות, במהלכה הצוות תפקד היטב. נוצר גם קשר טוב עם צוותי צח"י בשובים אחרים ויש שיתוף פעולה טוב עם קב"ט המועצה האזורית, המשטרה וכיבוי אש.

ואז פרץ משבר האסי, הוא שינה את כל כללי המשחק. קיץ 2020 היה מבחינתי קיץ קשוח מאוד, לא היה לי לא יום ולא לילה, אירוע רדף אירוע, הייתי בלי סוף פעמים במשטרה (הגשת תלונות, ליווי חברים וכו'), ממש מטורף איזה קיץ עברנו. גם קיץ 2021 היה מורכב, אבל לא באותה עוצמה. אחרי פסק הדין באוגוסט 2021 הלחץ על השערים והגדרות ירד, היציאה והכניסה לקיבוץ והפרעת הסדר בתוך הקיבוץ פחתו ונוצרה שגרה סבירה שנמשכת עד היום עם האתגרים בשטח.

חשוב לציין כי בקיץ 2020 התמודדנו במקביל גם עם מגיפת הקורונה שהעמידה את צוות צח"י קורונה בפני אתגרים לא פשוטים. לקורונה היו גם צדדים חיוביים כי הסגרים נתנו לנו תקופות הפוגה וזמן לאגור כוחות במהלך המאבק על האסי. "היינו כנראה הישוב היחידי בארץ שתושביו בירכו על הסגרים", מוסיף גדי בחיך.

"אבל היו לתקופה הסוערת הזאת גם יתרונות, לפעילותי ופעילות צוות צח"י בכל הקשור לשיפור ושדרוג השמירה על הקיבוץ: הקמת החמ"ל ואבזורו, רישות הקיבוץ במצלמות, חידוש הגדרות והשערים, רכישת ציוד לחירום, התנדבות לצוותים – קפצנו בתקופה הזאת כמה מדרגות והיום אנחנו מהישובים המובילים בעמק ובאזור כולו במוכנות לחירום, ומתכוונים להמשיך ולהשתפר.

המאבק על האסי מבחינתי – למרות העומס והקושי הגדול – היה גם תקופה בה למדתי להכיר אנשים רבים, את החוסן והכוח הקהילתי שלנו והנכונות להתנדב, אם זה צוות "שובר גלים", אם אלה כיתת הכוננות, צוות כיבוי אש, צוותי המדיה והתקשורת. באמת טוב לדעת שאתה חי בקהילה חזקה ומפרגנת שיודעת להתייבב כשנדרש. זה ממש לא מובן מאליו.

במבט קדימה – אני סוגר עוד מעט 10 שנים בתפקיד, חלקן סוערות וקשות מאוד שתבעו מחיר אישי לא פשוט, ולמרות הכול בכוונתי להמשיך. אני מקווה שהאימונים הצבאיים ימשכו, והנשקים יישארו כדי להבטיח רמת מוכנות טובה לאבטחת הישוב. בהיבט האזרחי להמשיך ולשפר את הציווד ותרגול כל הצוותים: כיבוי אש, חילוץ והצלה, רפואה וכו' – על מנת שיינתן מענה מהיר ומקצועי בכל שעת חירום.

בסה"כ הנהלת הקיבוץ נותנת לי גב, רוב הציבור שלנו רואה את המטרות עין בעין, יש לנו מתנדבים רבים לצוותי החירום השונים וההיענות טובה. אין ספק שאנחנו במקום טוב בהרבה ממה שהיינו לפני 10 שנים ונעשה כל מאמץ להמשיך ולהשתפר. מאחל לכולנו ימים שקטים ורגועים, ושהחטופים יחזרו לביתם בשלום".

מילה אישית ממני, שלמה, לסיום: הייתי מזכיר קיבוץ כשהוקמה ההרחבה ומשפחת ורולקר בין השאר נקלטה בקיבוץ. הייתי בין אלו שראינו את המועמדים וזה שחתם איתם על ההסכמים. ביניהם היו גם גליה וגדי. עד משבר האסי לא באמת הכרתי את גדי. בתקופת המאבק ובמקביל בקורונה, גיליתי שותף נהדר, מסור, אחראי, משתף פעולה ויודע לעמוד על שלו. בשתי מילים נכס אמיתי. הלוואי עלינו עוד רבים כמוהו. תודה רבה, בשם כל הקהילה לגדי. אין מספיק מילים להביע את ההערכה שקהילת ניר דוד רוחשת לך.

ותודה לשלמה על הריאיון.

בחודש הבא נשלים את הריאיון בנוגע להיערכות מפרוץ המלחמה.

מבני הביטחון ותפישת הביטחון הבסיסית, לאחר קום המדינה, בשוב ניר דוד (תל

עמל) – מחקר ב"ארכיאולוגיה בת זמנינו"

חקר, כתב וצילם – דרור סגל

בסקירה זו נתמקד בעיקר במבנים, שנבנו או הוקדשו, לצרכי הביטחון בשוב לאחר קום המדינה ועד ראשית שנות האלפיים. לא נעסוק בסליקים, שחלקם קיימים, אולי עד היום, אך תפקידם ההיסטורי והפונקציונלי הסתיים עם הקמת מדינת ישראל וצה"ל. כך האמנו לפחות. אמנם עד 1967, הגבול נותר קרוב ומוחשי, בעיקר מדרום וממזרח, אך היה ביטחון רב במדינה ובכוחות הצבא. גם שורת המקלטים ועמדות השמירה מבטון, שייכת לתפישת הביטחון. חלקם נחפר ונבנה לפני קום המדינה והמשיך לתפקד עד שנות השבעים בערך. מקלטים חדשים נבנו לאחר מלחמת ששת הימים, בעיקר במלחמת ההתשה, אז נפגעו ישובים רבים בעמק, עד "ספטמבר השחור" 1970. ניר דוד, אגב, מעולם לא נפגע מאש אויב, אבל שמענו, ראינו וחשנו את קרבתו באותה תקופה.

עם זאת ולמרות המדינה והצבא, תפיסת הביטחון בשוב, הייתה שהקיבוץ צריך להיות מסוגל להגן על עצמו, הן כשטח תחום והן כחברה, גם לבד, לפחות עד הגעת הצבא בכוחות סבירים. ודאי במלחמת ששת הימים וגם במלחמת יום כיפור, התכוננו להגנה לא רק נגד מחבלים וטרור, אלא חשבו לבלום גם כוחות סדירים ושריון לפחות לזמן קצר או לגרום להם לדהור ולהמשיך בלי לכבוש את הישוב. בכל מקרה היה ברור שמרבית הצעירים מגויסים לצבא ומי שנותר בקיבוץ, מגן ומתגונן. לצורך כך נחפרו סביב הקיבוץ, בשתי המלחמות, תעלות קשר והגנה בכל היקף הישוב, צמוד לגדר. בששת הימים חפרו בידיים, כל שכונה חפרה בגזרה שלה. אבי (אהרון סגל) היה אז המא"ז של הישוב והסתובבנו בין העמדות אחר הצהריים. אנחנו, הילדים, השתתפנו קצת בחפירה ועזרנו לחפור תעלה מאחורי בית ההורים היכן שעומד כיום בית משפחת טייכנר. מלחמת יום כיפור, פרצה בפתאומיות ולכן היה הרבה פחות זמן להתכונן. עד תחילתה היתה תקופת שאננות מסוימת. הגבול בדרום בוטל, וגם הירי ממזרח פסק מזמן. בכל זאת אנחנו, כמוסדניקים צעירים, נרתמנו עם פרוץ המלחמה, לכל משימה: שליחויות, צביעת סימונים בלבן למקרה של האפלה, האזנות למוקד בקשר ובאופן אנכרוניסטי משהו התחלנו לחפור בידיים תעלות. היינו שלישיה נועזת: גלעד זוהר ואני בפיקודו של נח אשכנזי. לאחר הרבה זיעה ומעט התקדמות, הגיע המחפרון והשלים את המלאכה, באזור הצימרים של היום.

האמונה שצריכים להגן על הישוב ויהי מה, בעיקר במלחמת ששת הימים, הייתה מלווה בפעולות מוחשיות ומעשיות. מערכת ביצורים היקפית, קשר בין עמדות וארגון מופתי של מקלטים ומזון לשעת חרום, עזרה ראשונה וכל מה שנדרש, באופן עצמאי ומקומי. זה כלל כלי נשק שקשה לנו לחשוב עליהם כיום. נשקים ארוכים, עוזים ואקדחים כמובן, אבל גם מרגמה, סוג של בזוקה, מכונות יריה (כפי שבגין קרא להן וגם אנחנו אז). הדבר מעיד על כוונה לעצור גם רכבים משוריינים וכוחות צבא. החל מאמצע שנות השבעים, נעלם הנשק הכבד וההגנה על הישוב התמקדה בנשקים למניעת טרור וחדירות מחבלים. אולם גם אז כמעט כל חבר צעיר וגם כאלה שפחות, ישן עם נשק מתחת למיטה וכמובן השומרים בלילה. רק בעשורים האחרונים, נאספו הנשקים ממרבית החברים ונותרו קומץ אקדחים ונשקים ארוכים בודדים, מרביתם במחסן הנשק. היה חשש שהנשק ייגנב או יעשה בו שימוש לא תקין ועל הקיבוץ יגנו כוחות הביטחון. תפישה זו קרסה ברובה בחג בסוכות ב- 7.10.23.

מבני הביטחון בניר דוד, לאחר קום המדינה

מגדל המים

המבנה החיוני, הוותיק, ניצב במרכז הישוב כמעט מראשיתו (נבנה ב-1938). בקומה התחתונה שלו נמצאה המפקדה וחדר השומרים הרשמי, של הנוטרים ("הנוקטה"). במהלך שנות הארבעים ועד אחרי קום המדינה, היה שם גם מחסן נשק רשמי, עליו הופקד חבר מטעם הקיבוץ ובאישור השלטונות המנדטוריים.

מגדל המים הוותיק. הקומה הראשונה שמשה גם כמחסן נשק

מקלט ישן, מעל ומצפון לבריכת הברבורים

במקום ניצב מקלט גדול יחסית. הוא נבנה בראשית שנות הארבעים ואוכסן בו מזון חירום לכוחות הצבא הבריטי ששהו ביישוב. לאחר מכן שימש עבור המטבח כמחסן לשעת חירום ובו אוכסנו שקי קמח וסוכר ומזון בעל חיי מדף ארוכים. רק במבצע קדש שימש כמקלט. בשנות השישים כבר היה נטוש ומכוסה חלקית. אחד הילדים שגדלו כאן בשנות החמישים, מעיד כי הילדים היו נכנסים במנוחת הצהריים וסוחבים בסקוויטים ממאגר החירום.

מרתף גן רימון

בית הילדים "שלנו", עד כיתה א' נקרא עכשיו גן רימון. ב-1950 נכנס מחזור הילדים הראשון למבנה. בקצהו הדרומי, ממש מתחת חדר המגורים הדרומי, מצוי מרתף. כאן היה מחסן הנשק בשנות החמישים עד השבעים. בראשית שנות השישים, מקבל החבר **צבי בהיר** תשבחות ממשמר הגבול שערך ביקורת במחסן. אנו צפינו בלא מעט בחברים, **יהושוע שוכמן**, **ישקה לבנה**, **צבי וינטרוב** ואחרים, מטפלים בנשק ומשמנים. לעיתים היינו סקרנים ולפעמים גם חצופים שעושים פרצופים מהחלונות העליונים. המחסן היה בהחלט נוף ילדותנו. למה אוכסן מתחת בית ילדים? שאלה טובה מאוד בראש אקטואלי עכשווי. אז, אולי חשבו בראש של סליקים מוסתרים? ... ישנה עדות כי הוותיקים המציאו נשק לא ידוע, משומן ושמור, מתחת לאדמה, וצרפו למחסן בעת חירום.

מחסן הנשק בשנות החמישים עד השבעים, במרתף, מתחת גן רימון

מחסן מתחת בית הילדים המערבי (קבוצת "אלומה")

מתחת לבית הילדים הדרומי מערבי, בחלקו הדרומי, הסמוך לנחל, ישנו מרתף גדול יחסית. במקום הזה לפחות בשלהי שנות השישים, היה מצוי מחסן המל"ח של הקיבוץ. (משק לשעת חירום). שם אוכסן במחזוריות, מזון קשה ויבש לשעת חירום. נראה שהחליף את המחסן הקודם במקלט הישן בבריכת הברבורים. לצערנו כיום נשמעים קולות דומים, הקוראים לאזרחים, בעיקר בישובים רחוקים, לאגור מזון דומה למקרה חירום בו יתקשו להביא אספקה חיצונית.

דלת המרתף ששימש כמחסן מזון יבש לשעת חירום

מחסן תחמושת מאחורי החשמליה

מאחורי החשמליה, בינה לבין שכונת ה"לולים", מצוי מבנה נוסף. המבנה אינו גדול ובנוי בטון מזויין. סביבו חומת בטון עבה בנויה באופן דומה. כאן אוכסנה מרבית התחמושת, להבדיל ולהפריד ממחסן הנשקים.

מחסן התחמושת, מוקף חומה

מבנה בשכונת הכרם

בשטח שכונת הכרם החדשה, ניצב עד לא מזמן, מבנה בטון מזויין, שהוקף בתלולית עפר. מדובר בעוד מחסן תחמושת, שהורחק עוד יותר מאזור המגורים שהתפתח בינתיים מזרחה. המבנה הנטוש נהרס עם פיתוח השכונה החדשה.

בונקר התחמושת שניצב באזור הארווה, הרחק משכונות המגורים. בתמונה הוא נמצא בשלבי הריסתו. במקור היה מוקף בתל עפר, למניעת זליגה במקרה של שריפה או פיצוץ. יש להניח שאוכסנה כאן רק תחמושת נק"ל ולזמן קצר (צילום: רכז בניין ניר דוד)

מקלט מדרום למטבח הילדים

בצמוד למבנה חדר האוכל והמטבח, נחפר ונבנה מקלט, ככל הנראה בראשית שנות החמישים. המקלט הפך לסוג של חמ"ל, ששימש בעיקר סביב מלחמת ששת הימים ומלחמת יום כיפור וגם שנים אחר כך. כאן הוצבו מכשיר הקשר וטלפון לתקשורת עם כוחות הביטחון (טלפונים ניידים טרם נולדו), הותקנו צופרי האזעקה וציוד נוסף. בעלון הקיבוץ משנת 1974, מציינת רחל בלכר את הקושי להרכיב רשימת תורנים להאזנה למכשיר. באופן אישי המקלט הזה זכור לי היטב. ביום כיפור צבעתי את פתחו בסיד, שנותר עד לא מזמן עת שיפצו סביבו. לאחר המלחמה נפצעתי ונבצר ממני לעבוד כמוסדניק בענפי השדה, לזמן מה. במקום זאת ביליתי אחר הצהריים רבים, במעמקי המקלט בהאזנה למכשיר הקשר.

המקלט ששימש כחמ"ל

מחסן הנשק כיום

מדרום לחשמליה ומצפון לדירוניות (מגורי האולפן במקור), מצוי מבנה רבוע, עשוי בטון מזויין. למבנה דלת פלדה כבדה וכל האמצעים הנדרשים. מחסן הנשק המשמש גם כיום, נבנה במהלך שנות השבעים, לאחר מלחמת יום הכיפורים.

סיכום ביניים ותודות:

באופן יחסי לתקופות הנידונות, אחרי קום המדינה והתבססות הישוב, נמצא מעט מאוד חומר. רוב העוסקים במלאכה באותם ימים כבר לא עמנו והזיכרון של אחרים נחלש. אין כמעט צילומים ותיעוד, אולי גם בשל התחום הביטחוני האפור והחשאי משהו, גם בזמן אמת. עם זאת אני מאמין כי מצוי חומר רב וצילומים, לא רק בארכיון אלא גם אצל אנשים פרטיים, ודאי בזיכרונות. יש לשער כי יצוץ בעתיד ויאפשר את המשך המחקר והתיעוד.

מודה לכל מי שסייע ובראשם יהודית איל וארכיון ניר דוד, ספי פרי, גדי בהיר, אקי להב ורבים אחרים שסייעו להרכיב את הפאזל הכללי שעדיין חסר בחלקו.

קיץ בתרבות – חודש יולי 2024

הנה הקיץ בא עלינו לטובה, בחורף התגעגענו, ועכשיו כשהוא פה קצת חם לנו והמזגנים והתרבות עובדים במרץ להנעים את הזמן.

אז מה היה לנו?

פתחנו את חודש יולי עם "חג הספר", שהתפרש על פני שבועיים, מלאי אותיות, מילים, חיבורים ושירים. השפה העברית במיטבה.

בפרוזדור לחג

- סרטוני המלצות מאנשי הקהילה על ספרים שקראו.
- עלילות אלי המזכיר יצאו לדרך עם המחברת הנוודת אשר עברה כברת דרך: נפרדנו מאלי בתחילת חג הספר ונשארו סקרנים לשמוע את סוף הסיפור (נשתף בסיפור בעלון הבא).
- ברחבה המרכזית בין תאי הדואר הוצבה עמדת ספרים עטופים כמתנה, וציטוט או אמירה המתארים את הספר מבלי לגלות את שמו. כך זכינו "לבליינד דייט עם ספר", רעיון מבריק וביצוע נפלא.

בראשית האירועים, הופיעו בפנינו בבית התרבות שחקני תיאטרון זיקית עם הצגת ילדים "4 עונות וויוואלדי אחד". ההצגה מספרת את קורותיו של נער והתבגרותו אשר שזורים בחילופי עונות השנה ומחזוריות הטבע.

זה הזמן להודות למועצה האזורית "מטה אשר" שהביאה את ההצגה לביתנו (דרך המפונים שנמצאים אצלנו).

ערב שירה "תהום קורא", אשר הפגיש את המשתתפות עם טקסטים הקשורים באסון השבעה באוקטובר. היה ערב מרתק, משתף ומרגש בהנחייתן של סמודי וטל דגני.

ביום שלישי, פעמיים כי טוב,
היו בספרייה שעות סיפור
נהדרות לקוראים קטנים
ולקוראים ננסים. **מירי אריאלי**
ומיכל בילי ריתקו ושימחו את
הילדים שלנו. במקביל, פתחה
נוגה ברייר מ"חיוך מתוק" את
"קפה סיפור" – עמדת

דוכנים עם שלל פינוקים
במדגרה, יחד איתה הופיע
חידון בנושא ספרים שנכתבו
על עלילות הקיבוצים. עשרים
ואחת שאלות עליהן ענה
נכונה **אילון סלוס** ועל כך
מגיע לו לקבל את "אות
הקורא המתמיד"!!!

משחקי ענק גם הם בנושא
ספרים נפרשו על הרצפה
והילדים שיחקו בהם בהנאה
רבה.

הופעל שולחן יצירה קסום ע"י
יהודית בז'רנו, בו יצרו הילדים
ספרונים מדליקים.

במרפסת הספרייה נפתח
יריד ספרים יד שנייה, שידיים
רבות דפדפו, עלעלו ובחרו
בספר בו ליבם חפץ.

וזוכת פרס הבמה בקטגוריית הצגת הילדים היא.... "דירה להשכיר" מאת לאה גולדברג, בהפקה מקומית. ההצגה מדברת על יחסי שכנות טובה, עזרה לזולת וחברות אמת.

היו אלה 15 דקות של המחזה, בימיו והפקה בקסם היצירה.

שחקנים מצעיר ועד בוגר בכישרון רב התמקמו בבניין בן חמש קומות, והביאו את הדמויות האהובות בחן רב.

יום רביעי 10.7
הצגה "דירה להשכיר"

16:30 הצגה ראשונה
17:30 הצגה שנייה
18:15 הצגה שלישית

המשתתפים:

- מספרת - דגנית סברנסקי
- עכבר - איתמר בהיר
- קוקיה - עומר סלע
- נמלה - יונתן סלע
- חתולה - אלדד סברנסקי
- תרנגולת - עמית עבודי
- זמיר - אדווה וגנר
- חזיר - דודו ליבני
- ארנבת - אורי ויטמן
- ארנבונת - רומי בהיר
- סנאית - הלל אביגד
- יונה - מירי אריאלי
- יצירת מסכות - רז רבין
- במאית - הגר
- מפיקה - מירי דגן
- עזרה בבימוי - תומר יוסף
- תפאורה - חלון - תמיר אלחיאני (חניתה)

גליה עוז, סופרת ילדים ונוער קפצה להתארח אצלנו ונפגשה עם ילדים ומבוגרים.

על מפגשה עם הילדים כתבה: "הספרייה בניר דוד, עם החלונות הרחבים שמשקיפים לנחל האסי והחלונות הצפוניים הגבוהים שמכניסים פנימה אור יפהפה בכל שעות היום, והקסם החמקמק של זמנים אחרים והירוק-הירוק שמקיף אותה ומשכיח את ארבעים המעלות בחוץ, היו רק הדבר השני הכי טוב שקרה לי אחר הצהריים. במקום הראשון: הילדים האלה. חכמים וסקרנים ומבינים עניין. ויודעים לצחוק ולשאול שאלות".

ועל מפגשה עם המבוגרים כתבה: "בספרייה בניר דוד שוחחתי עם חברי הקיבוץ על שני הספרים שניסיתי לכתוב בתוך "דבר שמתחפש לאהבה", האחד אוטוביוגרפי והשני הוא סוג של דין וחשבון. הספר השני, "דין וחשבון", מתמקד גם בחלוקה של כוח בעולם: למי יש זכות לספר את הסיפור. לילד שיילך הערב לישון בבית אלים אין דרך לספר את הסיפור שלו. אין לו מספיק כוח כדי להגדיר אותו במילים, גם אם הוא יודע ומבין. ואם הוא ידבר, יגידו לו שהדיבור על אלימות הוא מעשה רע יותר מהאלימות עצמה. יכול להיות שההכחשה תימשך תמיד, כל עוד יש משפחה.

ההכחשה עצמה היא סיפור מורכב. לפעמים היא ביטוי לבהלה גדולה, כשהמציאות עצובה ומפחידה מדי. או שהיא מבטאת צער על מה שעבר ולא יחזור. יש גם אנשים שעצם הדיבור על צער קשה להם. תודה לקהל הקשוב והאינטליגנטי. היתה שיחה טובה ופתוחה".

וביום שישי חתמנו את
השבוע הראשון עם
פעילות יצירה בהנחיית
יהודית בז'רנו, בה הכינו
הילדים סימניות
וסיפורים קצרים בתוך
קופסת גפרורים בדיוק
כמו שכולכם זוכרים
מהילדות. נפרשו
שולחנות והגיעו בנים
ובנות וחיש מהר החדר
התמלא גזירות ויצירה.

במדיות הנוספות הקרנו בבית התרבות סרטים מבוססי ספר, ובכך הוחזרה עטרה ליושנה.

ולסיום אירועי חג הספר
המפוארים – ערב הפאב
קוויז, חידון בנושא ספרות
נושא פרסים. הפאב התמלא
עד אפס מקום בקבוצות
בעלות שמות מקוריים, ומכל
השכבות והגילאים השתתפו
כולם בהנאה רבה! ברכות
על הזכייה במקום הראשון
ל"חוג שמחת המזל".

יולי של קיץ ושל ספר, יולי גם של ספורט.

לאור הצורך העולה וגובר בפרסומי ספורט, נפתחה מדור חדש במקומי שנקרא: חדשות הספורט. שנתחדש.
בדשא המרפאה נהנו האוהדים מהקרנות של משחקי כדורגל בליווי השקה לחיים של בירה קרה וצוננת מאת
הפא"ב.

ומה מצפה לנו בבאות?

בחודש אוגוסט ניפגש למופע בחצר עם בני משפחת וגנר המוכשרים, ננצל את הבמה לאחל ליערה שיוצאת
לשנת שירות מיד לאחר הערב המון בהצלחה!!

נרחץ בבריכה עם רדת החשיכה, נצא לשלל פעילויות בליל הכוכבים ולאחר מכן נחגוג אהבה בפא"ב. את סיומו
של הקיץ נחגוג בתחילת ספטמבר, במופע עם מיטב השירים שכולנו אוהבים.

ענת גדה-שורץ ונעמה קול

SLOW TURISM – כתב וצילם עידו גופר

מי שמכיר אותי יודע שאני אוהב לטייל. מי שמכיר אותי טוב יודע שאני אוהב לטייל לאט. כאשר פנתה אלי סמודי (AKA "העורכת") בבקשה לעשות פינה על טבע-סביבה-אדם ומה שביניהם, הסכמתי והצעתי שלפינה נקרא "SLOW TURISM", כלומר, מטרתה לא תהיה לגלות פינות נידחות ומדהימות ברחבי הארץ והעולם אלא להאיר בפנס על הדברים הקטנים, הפשוטים והנפלאים שיש לנו כאן, בסביבה הקרובה לבית, שלרוב אנחנו חולפים על פניהם בלי לשים לב, כשאנחנו שועטים לעבר היעד, ואם שניה נעצור ונתבונן – נגלה עולם ומלואו.

פרח וניצן

את הפרק הראשון בחרתי להקדיש **לצלף**. לא מדובר בסיפור אקטואלי מעזה וגם לא המלצה על סרט בנטפליקס, אלא על צמח מיוחד שמעז לפרוח דווקא כשכולנו נובלים מחום.

צמח הצלף נפוץ בעולם באזורים הטרופיים והסובטרופיים באפריקה, אסיה, אוסטרליה וגם אצלנו במזרח התיכון, כאשר בארץ יש בין 4 ל-6 מינים (תלוי את מי שואלים). זה המצוי באזורנו נקרא **צלף סיצילי** והוא תת-מין של הצלף הקוצני הנפוץ יותר באזורים הים-תיכוניים של הארץ.

שמו של הצלף בלטינית הינו Capparis ובעברית נקראים ניצני הפרחים, הניתנים להחמצה, "קפריסין". כנראה שאלו קיבלו את שמם מאחר שהניצנים המוחמצים נראים כמו עיגולים קטנים וכהים ואכן, ביוונית פירוש המילה Capra הינו גללי עיזים... מקור שמו העברי מסיכול אותיות צלף-פצל ואכן כשהפרי מבשיל הוא בוקע ומתפצל ל-3 חלקים.

לא רק הניצנים אכילים. למעשה כל הצמח משמש למאכל או מרפא בדרכים שונות: השורש הטחון משמש לטיפול במגוון מחלות. העלים והענפים הצעירים גם הם ניתנים להחמצה וגם הפירות הצעירים הנקראים אביונות. אפילו הפרחים היפיפיים נמרחים טחונים על איבר המין להגברת הזקפה, ולא אגלה לכם מי ראיתי קוטף אותם ...

אפילו לקוצים יש שימוש, ומפורסם הסיפור על האריה הגרגרן שטרף איילה מהר מידי ונתקעה לו עצם בגרון. לאחר שנאש מכל תרופות הסבתא שהציעו לו חיות היער, התייצב העכבר הקטן להציע עזרתו. צחקו כל החיות על העכבר – איך קטן כמוך יעזור איפה שכולנו נכשלנו? רץ העכבר לשדה וחזר עם ענף של צלף ובעזרת הקוצים המעוקלים שלו הצליח לשלוף את העצם מגרונו של מלך החיות.

פרי מפוצל חושף את זרעיו
וציפתו המתוקה

אז קחו לכם את הזמן והתבוננו בצמחי הצלף (הרבה מהם תמצאו על הדרך החוצה את מטע התמרים הנטוש לכיוון הכוורות של יהודה גת). תוכלו לראות את הפרחים היפים, הניצנים והפירות שנראים כמו אבטיחים קטנים ומאורכים שמתפצלים ומתגלגלים תוך שהם חושפים את הציפה האדומה (והזרעים) לטובת ציפורים, תנים, שועלים, נמלים ושאר מפיצי זרעים.

תוכלו לראות דרגות שונות של נימפות (שלבים בגלגול של התריסית) ובוגרים השונים זה מזה בדגמים שעל גבם.

תוכלו לראות על הצלף את תריסית הצלף – חרק יפיפה מסדרת הפשפשאים שהצלף הוא "צמח המטרה" שלו.

ואם תחפשו טוב אולי תמצאו גם את הביצים שמסודרות בשני טורים של מבנים עגלגלים הצמודים זה לזה. יתכן שתמצאו גם זחלים הנוברים בתוך פירות הצלף (ניתן לראות את הקקי החום שלהם מחוץ לחור שממנו חדרו לפרי) – זהו זחל של עש בעל השם הלטיני שובר השיניים *stiphrometasia sancta* (לא מצאתי לו שם עברי). כמו כן ניתן לראות על הצלף יצורים נוספים כמו תריסית המצליבים, סרטבישים (סוג של עכביש), חיפושיות ועוד.

חיפושית קריפטולמוס על ניצן של צלף

זחל העש נובר באביונה (פרי הצלף)

תריסית המצליבים (נקבה)

אז בפעם הבאה כשאתם חולפים על פני צלף תדעו שהוא לא סתם צלף. תעצרו, תתבוננו, תחקרו ודעו – חז"לינו מנו 3 עזין (יצורי בריאה חזקים ועקשנים שכמה שלא תנסה – לא תצליח להיפטר מהם):
שְׁלֶשָׁה עֲזִין הֵן: יִשְׂרָאֵל בְּאוֹמוֹת, כָּלֵב בַּחַיּוֹת, תִּרְנָגוּל בְּעוֹפּוֹת. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים: אֵף עַז בְּבִהְמָה דַּקָּה. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים: אֵף צֶלֶף בְּאֵילָנוֹת.

ובטח יש גם כמה עזין בקיבוץ, אבל זה כבר למדור אחר...

כדורעף, כדורגל, כדורסל... אבל סופטבול? תומר מורגן מספר, גלי אשכנזי משלימה הקפה

כדור פוגש מחבט, ספורט שמשלב אסטרטגיה, כוח פיזי ומיומנות. סופטבול זה הרבה יותר מסתם משחק, זהו כלי לפיתוח מיומנויות חברתיות, שיפור הכושר הגופני ובניית ביטחון עצמי. בסופטבול לומדים לעבוד כצוות, להעריך את הישגי חברי הקבוצה, ולשמור על רוח ספורטיבית. מאחורי כל ספורט כזה חייב להיות אחד שיניע את התהליכים / אישורים / כישורים ויהפוך את החלום משדה של תירס למגרש סופטבול. לנו יש את **תומר מורגן** שמצליח להגשים את כל החלומות.

סופטבול הוא ספורט קבוצתי דומה לבייסבול, אך עם כמה הבדלים עיקריים. הכדור בסופטבול גדול יותר ורך יותר, והמגרש בצורת יהלום קטן יותר. החוקים: שתי קבוצות בנות תשעה שחקנים כל אחת, מתמודדות אחת נגד השנייה. המטרה של הקבוצה המתקיפה היא להכות בכדור באמצעות המחבט, ועל ידי הגעה רצופה לשלוש התחנות לחזור לבסיס הבית ולזכות בהקפה אחת. קבוצת ההגנה, מצד שני, צריכה לפסול את הרץ מהקבוצה המתקיפה בעזרת תפיסת הכדור באוויר, זריקת הכדור לבסיס אליו רץ השחקן או בעזרת נגיעה של הכדור ברץ ובכך למנוע ממנו להשיג נקודות. המטרה של המשחק: להבקיע כמה שיותר נקודות על ידי הקפת כל הבסיסים והגעה לבסיס הבית.

"את הסופטבול הכרתי דרך ג'ים כריס שהגיע כמתנדב לקיבוץ ועשה חוג לילדים. לימים הכול נשכח וגדלנו בשנה וארבעים, "מספר תומר. "מאז שגרתי בארה"ב אני עוקב אחרי משחקי הבייסבול. יום אחד פשוט קפץ אצלי הרצון לנסות ולראות אם אפשר שהחברה ישחקו קצת סופטבול. אין לי ממש הסבר למה פתאום.

חיפשתי כמובן מקום שאפשר יהיה לשחק בו בצורה בטוחה והבנתי שיעברו הרבה מים באסי עד שיבנו ליד ההרחבה! ניגשתי לאלון רבטל שנתן את ברכתו, בתנאי שאקבל אישור. קבעתי מיד עם לביא שבלי שמץ של זלזול הסכים לבדוק במה מדובר. עשה את הבדיקות שלו ואישר".

השטח שנבחר למגרש נמצא מחוץ לגדר הקיבוץ, ליד בית העלמין ומזרחית להרחבה. השטח צריך להיות אחיד ומישורי ככל האפשר כדי לאפשר תנועה חלקה של השחקנים וכדור הבייסבול.

תומר מרחיב: "עכשיו העבודה החלה:

- לנדנד ליונתן שיעבד את השדה והוא עשה את זה מכל הלב.
- למצוא חברים שמעוניינים.
- להשיג ציוד – מחבטים, כפפות, כדורים ובסיסים שאין בארץ.
- לחבר את כל הקצוות למשהו ממשי.

יש לציין כי בוואטסאפ הראשוני היו כ-6 חברה' והתלבטנו האם לפתוח ביט ואז לקנות ציוד. הבנתי שכך זה לא יקרה, כי אף אחד לא ישלם מראש בשביל משהו הזוי שהוא לא מכיר. לכן רכשתי לבדי את הציוד שנשלח דרך **יפתח משב** שגר בפלורידה ואפילו לא הסכים שאשלם לו על המשלוח. לאחר כמה חודשי משחק הקמנו קבוצת ביט. כל אחד נתן כמה שהתאים לו וכספי ההשקעה בציוד הוחזרו (זו הזדמנות להגיד תודה לכולם על העזרה).

עכשיו יש מגרש, יש ציוד ויש שחקנים שלא יודעים למה הם נכנסו בכלל. נשאר "להרים את הכפפה" ולהשלים הקפה. הרבה הודעות וואטסאפ, כמה סרטוני חוקים והבטחה אחת מוזרה ויומרנית שבמאי נקיים טורניר. לימים הגיעו הרבה אנשים, למדו את המשחק ולבסוף החלטתי לנסות את מזלי בנושא הטורניר...

החברה' נרשמו ונראה שזה ממש קורה. גם בנות התרבות זרמו איתנו עם המון רוח גבית. ברגע האחרון חשבתי למה לא לקיים את הטורניר על שם אחי שנפטר בחודש מאי? בדקתי שאין מתנגדים ולא היו, וכך נקבע: טורניר סופטבול על שם **טל מורגן ז"ל**.

מגרש, ציוד, שחקנים

מאז ועד היום אנחנו משחקים כל שבת אחה"צ וכשיתקרר נחזור לשישי בצהריים.
ניסיתי להקים קבוצת נשים אבל בינתיים לא הסתייע בידי (אמשיך לנסות).

לפני כחודש וקצת נסענו, חבורת שחקנים, לשחק במשגב מול קבוצת נערים מקצועית ויש לנו כוונות להיכנס לליגה הארצית (כן... יש כזו). ממתנים כרגע לספונסרים!

משחק מול קבוצת נוער מקצועית משגב

מתוכנן בסתיו עוד טורניר בפורמט קצת שונה, אולי סוג של הפנינג סתווי ואולי גם נארח קבוצה מבחוץ למשחק בית – השמיים הם הגבול! במקביל, פתחתי חוג בייסבול לילדים בגילים שונים וניתן לראות הרבה היענות. שם באמת אין גבול אם רק נתמיד, ועל כך אספר בפעם אחרת. חשוב לי גם לציין כאן את השותפים שלי למשחק:

מושיקו, יואב שטילרמן, יונתן ביכו, דניאל קרונר, דורון טובין, גיל טובין, אריאל נוימן, עומר סלע, מתן בז, גל כפרי, עידן איזמירלי, איתן דותן, רונן ויטמן, ערן גונן, גונן בהיר, שלומי מוזר, עומרי פונרו, ארבל גור, אמיר גלמן, ערן מאירי, גיורא צין, אייל עדי, ירון מלכין ועוד (התנצלות אם שכחתי מישהו). אלה מהווים את גרעין הליבה. מדי פעם באים נוספים, גם נערים, שמצטרפים על בסיס מקום פנוי. מגיעים גם ילדים שבאים לרוץ עבור מי שלא מעוניין להיפצע או התעייף וכן קולטים כל שבוע משתתפים נוספים.

לסיכום, לדעתי בספורט הזה יש ערך מוסף:

מצד אחד זהו ספורט יחידני לחלוטין ומצד שני הכי קבוצתי בעולם.

אי אפשר לנצח לבד. גם השחקן הטוב בעולם חייב שכולם יצליחו... ממש כמו בחיים.

לכן יש המון מונחים מעולם הבייסבול בשפה האנגלית:

go down swinging = לתת הכול גם שהסיכויים נגדך...

Batting with two strikes = הזדמנות אחרונה

That came out of left field = משהו לא צפוי ומפתיע

Ballpark figure = הערכה גסה למשהו בכללי."

גלי מסכמת:

תומר היקר, אנחנו רוצים להביע את מלוא הערכתנו על היוזמה וההשקעה העצומה שלך במיזם הסופטבול. בזכותך אנשי הקיבוץ, מכל הגילים, השכבות, השכונות והסטטוסים יצאו מאזור הנוחות שלהם (המזגן) והתארגנו ביחד למשחק מהנה עם המון פוטנציאל.

היכולת שלך לארגן, לנהל ולגייס אנשים היא מדהימה, והיא שהפכה את החלום הזה למציאות. מאחלים לכולנו שעוד קבוצות יקומו בעמק ואולי נזכה לראות ליגה אזורית בסופטבול.

שאלות

למליסה הארון גופר, יו"ר חינוך

מועדון הנעורים מארח מפעם לפעם קבוצות, כולל לינה במועדון.
האם נכון לידע את הציבור על הגעת קבוצה, ומהי הכתובת לפניות במקרה הצורך?

תשובת יו"ר חינוך:

אכן, מועדון הנעורים מארח מפעם לפעם בני נוער וגם מתארח ביישובים אחרים ברחבי הארץ. האירוח במועדון מותנה בליווי מדריכים של הקבוצה המתארכת ובפעילות משותפת של המתארחים עם בני הנוער שלנו. אנו מעוניינים לחשוף את הנוער שלנו למפגשים עם בני גילם ולקיים מפגשי פעילות ושיח במגוון נושאים. צוות מדריכי המועדון מבהיר לקבוצה המתארכת כי על בני הנוער חלים כללי ההתנהלות המקובלים בקיבוץ וכי על המלווים של הקבוצה לוודא כי אכן הקבוצה מכבדת את הכללים. נציין כי בחודשי הקיץ תדירות האירוח במועדון גדלה. במידה שנחשפתם להתנהלות חריגה ניתן ליצור קשר עם מנהל המועדון שני גלזר ולדווח לו על כך.

שני גלזר מהווה איש קשר ישיר עם צוות המלווים של הקבוצה המתארכת.

הנהלת חינוך רחבה – מליסה הארון גופר

- אני שמחה לבשר כי לראשונה תתקיים בחירה ישירה של נציגי קהילה להנהלת החינוך. פורסם "קול קורא" לחברים ותושבים בעלי רצון לקדם ולתמוך במערכת החינוכית, להגיש מועמדותם לחברות בהנהלת חינוך רחבה. הבחירות יתקיימו בקרוב.
- הנהלת חינוך רחבה הינה הגוף האחראי לקביעת החזון והמדינות של מערכת החינוך בקיבוץ, מתווה את המדיניות ומפקחת על ביצועה, תוך מתן סמכות ניהולית והעצמה של מנהלי החינוך. הנהלה פעילה מהווה את הצוות הביצועי – אחריות לניהול שוטף של מערכת הגיל הרך והחינוך החברתי קהילתי א'– יב'.
- הנהלת חינוך רחבה מורכבת ממנהל קהילה, רכזת קהילה-חוסן, מנהלי מערכות החינוך (גיל רך וחח"ק), חמישה נציגי ציבור ויו"ר הנהלת חינוך רחבה.
- תחומי האחריות בהנהלת החינוך הרחבה:
1. עיצוב חזון, מדיניות ויעדים של מערכת החינוך בניר דוד תוך ייצוג אורחות החיים בקהילה.
 2. סיוע בגיבוש המדיניות בנושאי תכניות מניעה שונות: אלימות, מניעת סמים ואלכוהול, חינוך מיני, הכנה לצה"ל.
 3. בחינת סוגיות חינוכיות עקרוניות העולות מהשטח והתאמת המדיניות בהתאם לשינויים הנדרשים.
 4. סיוע למנהלי החינוך בטיפול באירועים חריגים ואירועי פרט במערכת החינוך תוך שותפות פעילה ככל שיידרש בקידום נושאים במערכת החינוך.
 5. מעקב אחר ביצוע תוכנית עבודה שנתית והתקציב השנתי – בקרה על פעילות במערכת הגיל הרך ובחינוך החברתי בהתאם למדיניות והיעדים שנקבעו בהנהלה הרחבה של החינוך.
 6. אישור תקינת כוח אדם נדרש במערכת (הצעה שתגובש בהנהלה פעילה).
- הנהלת החינוך הרחבה תתכנס אחת לחודשיים וככל שיידרש. החלטות הנהלת חינוך רחבה יפורסמו בעלון ובמקומי.

מפרגנים לכם

לספי פרי

אם תראו איש עם כובע לראשו בבית התרבות ומחוצה לו, שמשקה את הצמחים, מטפל בכל תקלה, שנפגש עם קבלנים ובנאים, מתקתק ומתפעל את ההעברת הארכיון למעונו החדש ומצחצח את חדר ההנצחה, תדעו שהרי זהו ספי.

חרש חרש בעדינות ובנועם אין סופי, ספי תמיד שם עבורנו!!

ועל כך רוצות להגיד לך תודה ענקית.

נעמה קול, ענת שורץ

לנוי גינת

נויגי – הלא היא נוי גינת האחת והיחידה. לא משנה מתי תתפסו אותה, במילואים או בהפסקה, תמיד תוכלו להרגיש גם את החיוך והשמחה בצד השני.

נויגי מפעילה את הפא"ב המקומי, מייצגת ומרכזת את צעירי הקיבוץ וכל זאת במאמצים והשקעה מרובה והמון אהבה.

רוצות לפרגן לך ולהגיד שתענוג לעבוד מולך, את תמיד משתפת פעולה ורואה את הקהילה לנגד עיניך, יוזמת פעילויות ועושה.

ועל כך תודה.

נעמה קול, ענת שורץ

מה שבקצה השני.....

[מכירים את ההודעות המיוחדות בסיום החדשות: "משטרת ישראל מבקשת את עזרת הציבור..." ועל פי רוב איננו יודעים מה עלה בגורלו של הנעדר.

כך ב"מקומי": לפעמים מתפרסמת בקשה לחתול שאבד, אופנים שנעלמו וכו' וכו'.

מה עלה בגורלם של אלו?

מדור חדש בעלון מבקש לצוד את סופי הסיפורים.]

אוקסנה היי; פרסמת במקומי לפני כמה זמן בקשה שצדה את עיני. שאלת מי יודע היכן למצוא בקיבוץ את הצמח בוצין מפורץ. אפשר לשאול אם ענו לך?
22:00 //

עידו גופר וחיה מוזר ענו לי בפרטי. אסתר שדמי ענתה לי במקומי

האם מצאת את הבוצין ולמה הוא היה נחוץ לך?
22:03 //

שני הילדים חולים בשעלת וחפשתי צמחים שבעזרתם אוכל לעזור להם לעבור את זה יותר בקלות. בוצין מסתבר מטפל בשעלת. אך עקב יכולת שלו לגרום לעיוורון אם קוטפים אותו לא נכון בינתיים ויתרתי על הקטיפה, כי לא יכולה לעשות זאת בלעדיהם.

בינתיים נעזרת בכמה צמחים אחרים: חליטה מרווה משולשת, זוטא לבנה, אזוב וחסת המצפן. וגם שוטפת להם קריסה שמכילה הרבה ויטמין סי, ועוד הרבה מינרלים חשובים לגוף

יש אצלי זוטא בשפע וגם מרווה. מקווה שיחלימו במהרה.
10:40 //

המון המון תודה 🙏❤️

14:19

אביבית נפתליס

מחפשת טרמפ למעטפה ממכללת אורנים לקיבוץ -
משהו מגיע למכללת אורנים בשבוע הקרוב ?

אביבית היי; פרסמת לפני כמה זמן שאת מחפשת טרמפ למעטפה מאורנים.
תוכלי לספר מה הכילה המעטפה?

21:49 ✓✓

המעטפה הכילה את התעודת ההוראה שלי

21:50

אוו, תעודת הוראה במה?

21:50 ✓✓

אז איך התעודה הגיעה?

21:55 ✓✓

עשיתי לפני 3 שנים הסבה לחינוך מיוחד

21:52

נסעתי עצמאית

21:56

והיו שהציעו עזרה?

21:52 ✓✓

והתעודה כבר במסגרת תלויה על הקיר?

21:56 ✓✓

כן דקה אחרי
עידו גופר שלח לי הודעה

21:53

עוד לא

21:58

אין על עידו....
אז הוא הביא לך אותה?

21:53 ✓✓

תודה אביבית, שיתוף כיפי, ברכות על סיום

ההכשרה וקבלת התעודה.

22:01 ✓✓

בסוף לא הסתדר
כי הנהלה פתוחה רק בבוקר

21:54

ועידו היה באורנים רק אחהצ

21:55

תודה

11:36

אלה מורגן (פרג)

שלום לכולם,

פתחנו קבוצת וואטסאפ שמטרתה התגייסות של הקהילה בעיתות אבל, שנקראת "חיבוק של קהילה".

בעת הצורך, נרשום בצורה מסודרת מהם הצרכים העולים מהשטח: עזרה במדגרה סביב הלוויה ועזרה בארוחות בשבעה לאחר מכן. מי שתוכל ויוכל יתנדבו ויירשמו לעזרה בהתאם ליכולת.

היי אלה, פרסמת לפני כמה זמן בקשה להצטרף לקבוצה "חיבוק של קהילה" - עזרה בעיתות אבל. האם הקבוצה קמה?

בוודאי

הקבוצה פורסמה לראשונה וקמה ביוני 23 אליה הצטרפו אנשים רבים והיא פעילה מאז בעיתות אבל לפי צורך. לפני זמן קצר עשינו פרסום נוסף והצטרפו עוד.

80 נכון לעכשיו

22:15

תוכלי לומר כמה אנשים (גם גברים?) בקבוצה?

22:14 //

זה יוצא מן הכלל! מי מתפעל את הקבוצה הזו?

22:16 //

היוזמה הגיעה מענת ולאה שוורץ הנהדרות. ענת מכירה פורמט דומה מהקיבוץ המקורי שלה (אילת השחר) והביאה אותו אלינו. עיקרו עזרה באוכל למשפחה לזמן השבעה. בשוטף עוסקות בכך לסירוגין כולל הקשר עם המשפחה לבירור צרכים - שרה גון, ענת, לאה, נוהר ואני.

נערכה 22:18

ספרתי 9 אמיצים

נערכה 22:22

ועוד קטנה כי לא ענית קודם....
יש גברים בקבוצה?

זה המון!
תודה אלה, יוזמה מרגשת וחשובה.

22:22 //

מזל טוב

ליליזדי חודש יולי

עדי פירדמן בת 20

באיזה שלב של חיך את נמצאת עכשיו?

אני בצבא, מדריכת אימון גופני בחיל התותחנים בגדוד 405.

מה התוכניות לעשור הקרוב?

עדיין לא יודעת.

מה את מאחלת לעצמך ליום ההולדת?

שיחזרו כל החטופים, שהשקט יחזור לצפון וכל האנשים שהוצאו מבתיים ישובו במהרה.

להמשיך להיות משמעותית ולעשות את התפקיד הצבאי בצורה הטובה ביותר.

להיות בריאה ותמיד מוקפת באנשים שאני אוהבת.

עמרי סגל בן 20

באיזה שלב של חיך אתה נמצא עכשיו?
אני כרגע נכנס לקורס מפקדי טנקים בשיזפון בחיל השריון.

מה התוכניות לעשור הקרוב?
התכניות שלי לעשור הקרוב לא ברורות עדיין, רוצה להתקדם
קצת בצבא אבל לא להגיע לגיל 30 במדים.

מה אתה מאחל לעצמך ליום ההולדת?
מאחל לעצמי להתקדם במה שחשוב לי וליהנות בסופ"שים
כשיוצאים הביתה.

שיורדי בת 10

באיזה כיתה את ואיזה תחום בלימודים הכי מעניין אותך?
אני עולה לכיתה ה'. מתעניינת באמנות ובחשבון.

מה את אוהבת לעשות בזמן הפנוי?
בזמני הפנוי אני אוהבת לשחק עם חברות ועם האחים שלי.

מה את מאחלת לעצמך ליום ההולדת?
ליום ההולדת אני מאחלת לעצמי שאמצא עוד חברים בכיתה ה',
ושיהיה לי יותר זמן עם המשפחה.

נולדו ביולי 2024 במזל טוב

מזל טוב למאי ושי, לרגל בואה לעולם
של בתם הבכורה, אריאל
שנולדה ב-5.7.2024
מזל טוב לסבים תמר וזהר
מזל טוב לסבתא-רבה תמי
מזל טוב לדודה שני
ולכל המשפחה המורחבת
שמחים עם כולכם.

זו אריאל הדס הכהן; נעים להכיר

מזל טוב לשר ויותם, לרגל בואה לעולם
של בתם הבכורה, לילי
שנולדה ב-10.7.2024
מזל טוב לסבים החדשים ליאת ומיכה
מזל טוב לדודה שגית
שמחים עם כולכם.

זו לילי לוי; נעים להכיר.
סבא מיכה מתמוגג.

ובגלל שיותם ושר התחתנו השנה ולא
קיבלו ברכה בעלון, נברך אתכם שנית,
במזל טוב וחיים טובים

"סיפורי נתן" – לזכרו של נתן דבורקין

כתב נועם יחיאלי

לפני 10 שנים נפטר נתן דבורקין ז"ל.

אנו, ילדי "אלומה", זוכרים אותו בילדותו כדמות שידו בכל ויד כול בו.

עולם נטול ריטלין עם אנרגיות בלתי מתכלות, הוליד מעשי קונדס ועימם זיכרונות וסיפורים לדורות הבאים.

כך נולד אצלנו במשפחה המושג "סיפורי נתן", אותם הגדתי לפני השינה לבנותי, עם השנים החולפות לנכדי הבוגרים וגם כעת לגלי, נכדתי הצעירה. כל סיפור בדרכו מלוּפף סביב גרעין עבה של אמת וגלימה דקה של דמיון עם הגזמה ברוח המספר.

אחד הסיפורים "נתן והדבורים" ראשיתו בכוורת הלימודית שהוצבה בצמוד למרפסת המערבית של כיתת "אורן" לרגל הנושא "הדבורה והפרח".

הייתה זו כוורת גבוהה עם לוחות זכוכית משני צדיה, דרכם ניתן היה לצפות ביוקמות הדבורים החוזרות עמוסות צוף, סובבות אחר המלכה ומזינות את הצאצאים.

אותו בוקר יצאנו למשחקי הדשא, כשנתן רץ בראש הטור, גוו חשוף ורגליו יחפות. בדרך חלפנו על פני הכוורת התמימה שרחשה רעות.

נחיל גדול גח והסתער חסר מעצורים על נתן. היה זה ענן דבורים צפוף שנע סביבו עלה ירוד ועקוץ בחמת זמזום עקשני.

עצרנו את המרוץ, תפסנו מרחק וראינו את נתן בורח נואשות כשהוא בוטש בידיו כמי שאחזו השד, להרחיק את זרע הפורענות ואז ... ברגע של הארה פנה בזווית חדה ימינה, חצה בריצה את הדשא וקפץ לאסי הגדול.

נקודת הצלילה יצרה אדוות גלים מתרחבת והנחיל התוקפני המשיך לרחף מעל, מצפה לקורבן שיצא לכלות בו את זעמו.

כאן התגלתה חוכמת ההישרדות של נתן, שצלל ויצא בצידם המוסתר של עמודי האסי הקטן. הדבורים נעלמו ואנו עמדנו משתאים, לראות את הילד יוצא מהמים, יותר עקוץ מרטוב. כך עמד מתנשם, כשאנו סורקים את גופו מכף רגל ועד ראש ועורו עשוי ככברה.

היה ברור לכולם שרק יונה האחות, תצילו במרפאה. כך ננעצה זריקה בעכוזו עם המתנה דרוכה, לראות מה ילד יום.

ונתן כמו נתן ... נפנף את הכול כלאחר יד וכבר למחרת תקע גולים במשחק נגד ילדי "סנונית".

נזכור את נתן,

את הדיבור המהיר,

את ידי הזהב, שידעו להפוך כל טפל לעיקר,

את הלב הרחב

ואת המשפחה שהייתה מרכז עולמו.

יהי זכרו ברוך

נועם, וילדי "אלומה"

בסוף השבוע הלכה לעולמה גלי להב בקיבוץ יקום. להב, בת ניר דוד, הייתה ספורטאית מצטיינת - שיאנית ואלופת ישראל בשחיה - שדמותה חקוקה בדברי הימים של הספורט הישראלי.

איתרנו בארכיון את הפריט הזה, מגיליון "השבוע בקיבוץ הארצי" ביולי 1959, בה מתייחס להצלחותיה דודה, נתן אלתרמן.

איגוד השחייה בישראל Israel Swimming Association

אלופות ליצוא

זכות גדולה לנו בעולם הספורט: שתי אלופות השחייה של "הפועל" בארץ בשחיית חזה וחתיירה הן בנותינו חיותה וגלי.
גלי מצטיינת בשחיית חתיירה והישגיה הם: 100 מטר בדקה אחת ו-14 שניות; 400 מטר — 6 דקות ו-11 שניות. חיותה היא אלופת שחיית החזה: 200 מטר ב-3 דקות ו-14 שניות; 100 מטר — בדקה אחת ו-30 שניות.
במהצית יולי תשתתפנה בנות אלו (השתתפותה של חיותה תתברר בימים אלה) באולימפיאדת הפועלים לשחייה שתיערך באוסטרליה, ובסוף אותו חודש — במיפגש בינארצי ביוון. ייתכן גם, שתסענה אח"כ לפסטיבל הנוער הדמוקראטי בווינה.

מה נאמר ומה נדבר — כדי להגיע לפירסום, מן הראוי להתחיל באימוני ספורט... הנה ערכה מנהלת מדור הספורט של העתון "לאשה" ראיון עם גלי, בו נשאלה על "חוויותיה ככוכב", על תולדות חייה ועוד... ובאנציקלופדיה לספורט, העומדת להופיע, יהיה גם הערך "גלי להב"...

סיפר נחן אלתרמן, שעורך המדור לספורט של "דבר" שאל אותו בהערצה: "הנכון, שאתה הדור של גלי להב?" "מאן — אימר נתן — ראיתי, שכבידי עלה בעיניו שבעתיים"...

וחיותה מספרת, שקנתה פעם ארטיק ומצאה בתוכו את תמונתה...
אכן, "ילדות המים" שלנו אינן מזכירות!

(חל'עמל)

תודה לדרור סגל שהביא את המידע לזכרה של גלי להב ז"ל

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו

בחודש יולי תמוז – אב

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
יהודית קריסטל יפה	02.07.1941	ז' תמוז תש"א
שלמה שליט ולדימירסקי	15.07.1979	כ' תמוז תשל"ט
יוכה (יוכבד) דבורקין	24.07.1983	י"ד אב תשמ"ג
שרה טל	19.07.1990	כ"ו תמוז תש"נ
חיה פרלברג	27.07.1992	כ"ו תמוז תשנ"ב
אברהם מרקוס (מרום)	08.07.1994	כ"ט תמוז תשנ"ד
ברוך יחיאלי	22.07.1997	י"ז תמוז תשנ"ז
תהילה מרקוס (מרום)	24.07.1997	י"ט תמוז תשנ"ז
גדעון יעקבי	14.07.2001	כ"ג תמוז תשס"א
משה להב	07.07.2002	כ"ז תמוז תשס"ב
יהודית כרמי	17.07.2003	י"ז תמוז תשס"ג
עובד יגאל	05.07.2004	ט"ז תמוז תשס"ד
מרילה (מרים) מנדל	10.07.2004	כ"א תמוז תשס"ד
יאיר קול	18.07.2007	ג' אב תשס"ז
מירקה (מרים) גופר	11.07.2004	כ"ב תמוז תשס"ד
רינה שדמי	01.07.2008	כ"ט סיון תשס"ח
רני יעקובי	03.07.2012	י"ג תמוז תשע"ב
תמרי בן גיאת	12.07.2013	ה' אב תשע"ג
יקי (יעקב) טייכנר	22.07.2013	ט"ו אב תשע"ג
נתן דותן	17.07.2014	י"ט תמוז תשע"ד
לאה לבנה	27.07.2018	ט"ו אב תשע"ח
דן שיפוני	24.07.2020	ג' אב תש"פ
משה ברקוביץ'	30.07.2022	ב' אב תשפ"ב

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

הגדרות

מאונך

1. טוב בעין לפרה ולילד (4)
2. בסיפור הזה יש נקודת גובה של אי-עיר-מדינה (7)
3. + "9 מאוזן" צומת בקן לא בגיר (4)
4. מזל שדני שב (3)
5. היצאנית הזו פוצחת בשיר סביב המקל (6)
6. הרוצח שב עם הנעל (4)
8. בכוח הזה יש פרי בכסא המלך (6)
11. יותר חכמים כשיש כוח בגים (6)
12. הוא נדר דייט אחר במדינה הזו (7)
14. מהעונה הזו שד לוחש על אוזנו (6)
17. מיושן והוא חוגג (4)
19. דוהר וחשב (4)
21. שגה כששב עם הקולמוס (3)
24. "ראו 22 מאוזן"

מאוזן

1. זה טוב או רע, ביש או בית (3)
4. קוף שט בצורה שונה עם פרחח שכזה (5)
7. ניקו היטב עם הטיל הזה אחרי הצומת (5)
9. ראו "3 מאונך"
10. אף בפרטי יש הגיון מעשי (6)
13. תם. אף בנר מדובר (4)
15. הזוהר שלהן הוא עץ (4)
16. בין הקו לצומת ירביצו כי חטפו התקף... (7)
17. סופו... שב וזה הסוף (4)
18. "דונה" מאוד שמח (4)
20. טריבון ששינה את צבע השיער (6)
22. + "24 מאונך" יעודד עייר אחר (4)
23. מי בעדה שהיא נכונה ויציבה (5)
25. בהה ודן שצריך הפסקת לחימה בעזה (5)
26. אנשים. בקר וצאן רב (3)